

๒๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ใจติดแล้วจะติดใจ

นี่เราเข้าพรรษามาได้ ๑๕ วันแล้ว พรรษานี้เป็น พรรษาแห่งการบรรลุธรรม ในฤดูกาลเข้าพรรษา ต้องตั้งใจทำความเพียรกันให้ดี เพราะจะหาช่วงจังหวะอากาศดี ๆ อย่างนี้ไม่ใช่ง่าย ถึงแม้ฝนฟ้าจะตก เจอละอองฝน อาจทำให้เป็นหวัดบ้าง แต่ก็ยังดีที่ว่ามันไม่หนาวไม่ร้อนเกินไป

คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง ท่านชอบฤดูนี้มาก ท่านบอกว่ามันหนาวก็ไม่หนาว ร้อนก็ไม่ร้อน นั่งดีจังเลย เหมาะสำหรับผู้ที่ฝึกฝนใหม่ที่ยังมีความจำเป็นเกี่ยวกับเรื่องดินอากาศฟ้า แต่สำหรับคนที่ทำเป็นแล้วไม่ขึ้นอยู่กับดินอากาศฟ้า เพราะใจติดตรงกลางแล้ว จะหกคะเมนตีลังกาอย่างไรก็ไม่หลุด เหมือนเสื้อที่สวมใส่จะขยับตัวแค่ไหน หกคะเมนตีลังกาเสื้อก็ยังอยู่กับตัวเรา ติดเหมือนเป็นอวัยวะส่วนหนึ่ง เหมือนเราหกคะเมนตีลังกาอย่างไรจุมูกก็ยังติดอยู่บนใบหน้า หูกก็ยังติดอยู่ข้าง ๆ ไม่ใช่พอหกคะเมนตีลังกาแล้วจุมูกร่วง

เพราะฉะนั้น คนที่ใจเขาติดแล้วจะไม่ขึ้นอยู่กับกาลเวลา ภูมิอากาศ ภูมิประเทศ แต่สำหรับผู้ฝึกใหม่ก็มีความจำเป็น ที่ใจยังไม่ติด เตี้ยหลุด เตี้ยติด บางทียังไม่เคยติดเลย เมื่อไม่เคยติด มันก็ไม่เคยหลุด แต่ว่ามาอย่างไรก็ไม่รู้ เตี้ยก็อยู่ในตัว เตี้ยก็อยู่นอกตัว ลองให้ใจติดสักครั้งเกิด แล้วจะติดใจ ติดอะไรก็ไม่สู้ติดศูนย์กลางกาย มันสว่าง มีความสุข มีปีติ มีความเบิกบาน

๒๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

นั่งน้อย ไม่ใช่บุญน้อย

วันนี้วันที่ ๑๖ นับจากวันเข้าพรรษา พรรษานี้ชื่อว่า พรรษาแห่งการบรรลुธรรม เพราะฉะนั้นต้องใช้วันเวลาในพรรษานี้ให้คุ้มค่า ซึ่งอากาศดีมาก ๆ ไม่ร้อน ไม่หนาว ไม่อ้าว เหมาะในการปฏิบัติธรรม ทำความเพียรเรื่อยไป อย่าทำอะไรซ้ำเกียจ ไม่ใช่พอนั่งแล้วมืด เมื่อย ฟุ้ง ก็เลยคิดไปเองว่าเราบุญน้อยมังจึงไม่ได้เห็นพระกับเขาบ้าง ที่จริงไม่ใช่บุญน้อย แต่นั่งน้อย แล้วยอนเยอะ

ต้องนั่งเยอะ ๆ แล้วจะได้อย่างแน่นอนเชื่อเถอะ คนอื่นเขาทำได้ ทำไมเราจะทำไม่ได้ ทำไมได้มีอยู่ประการเดียว คือ ไม่ได้ทำ ผึกไปเรื่อย ๆ สักวันหนึ่งใจก็หยุดนิ่งเอง ไม่จำกัดกาลเวลา หยุดเข้าเห็นเข้า หยุดสายเห็นสาย บ่าย เย็น ค่ำ กลางคืน ตีก็ แจ้ง รุ่งสาง หยุดตอนไหนก็เห็นตอนนั้น เป็นอากาสิโก

มนุษย์เราเหมือนหุ่นให้บุญและบาปเชิด เหมือนหุ่นกระบอกตามโรงละครที่เขาเชิดเป็นตัวนั้น ตัวนี้ ตัวโน้น มีบทบาทต่าง ๆ นานานั้นแหละ เพราะฉะนั้นเราก็ต้องสั่งสมบุญให้มาก ๆ ถ้าหากเรามีบุญมาก อุปสรรคก็น้อยลงไปเรื่อย ๆ ความสมหวังในชีวิตทั้งปัจจุบันและในอนาคตก็มีมากเป็นทวี

บุญคือพลังงานแห่งความบริสุทธิ์ที่จะขจัดพลังงานแห่งความไม่บริสุทธิ์ให้หมดสิ้นออกไปจากกาย วาจา ใจ ชาติธรรมเห็นจำคิดรู้ของเรา จะได้บุญมากนอกจากทำทานรักษาศีลแล้ว การทำใจหยุดนิ่ง ๆ ตรงกลางกายฐานที่ ๗ ถ้าขัดใสสว่างเมื่อไรแล้วบุญจะมาก หลักอยู่ตรงนี้